

Carel C.M. van Raay : 'Het Project' Uitgeverij Boekscout 2015. ISBN 9789402222074. Zie ook: www.boekscout.nl (Depressie/ Pesten/Coping/ Faalangst/ emoties/ Trauma/PTSS/ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Tien lange jaren ben ik in Dageloo door die groep jongens gepest, af en toe in elkaar geslagen, niet door één jongen, maar steeds door een groep van een man of vijf, zes. (Zie: <http://www.pesten.nl/blog/boek/storm-in-mijn-hoofd/>)

Boek van 228 pagina's waarin Carel van Raay beschrijft hoe hij in zijn jeugd jarenlang vreselijk gepest werd, al vanaf de kleuterschool en hoe dat zijn leven heeft bepaald. Hij kreeg te maken diepe depressies waarvoor hij hulp zocht. Dit verhaal opschrijven en publiceren heeft hem het meest geholpen.

Boekscout.nl: 'Werkelijk vijf minuten voor de allereerste schooldag op de kleuterschool is het pesten begonnen. Dat duurde bijna tien lange jaren. Sindsdien heeft C.C.M. van Raay zich nooit echt kunnen en durven uiten, met als gevolg een doorlopend innerlijke strijd, hoog oplopende emoties en diepe depressies. Talloze hulpverlenende instanties heeft hij bezocht. De conclusies die door de ene psychiater werd getrokken werden echter door de volgende hulpverlener weer naar de prullenbak verwezen. Zijn verhaal op papier zetten hielp hem beter op weg. Zijn grootste overwinning is daarmee nu behaald: de publicatie. U heeft het resultaat in handen.'

Over de schrijver:

Carel van Raay groeide op in Dageloo. Hij studeerde in Nijmegen Boekscout.nl: "Om zoveel mogelijk aan pesterijen te ontkomen heb ik mijzelf allerlei trucs aangeleerd. Die trucs werden dusdanige automatismen dat ik ze ongewild en ongemerkt heel mijn leven ben blijven gebruiken. Daarom ging ik in therapie. 'Het stormt in mijn hoofd. Elke minuut van de dag strijden in mijn hoofd faalangst, onmacht, verdriet, frustratie, woede en teleurstelling om voorrang,' vertelde ik mijn therapeuten meerdere keren. In dit boek beschrijf ik de desastreuze gevolgen van dit alles."

Wat viel op:

Hoe zeer pesten op school van invloed kan zijn op het leven van iemand die gepest wordt.

Hoe lang het duurde voordat Carel hulp kreeg die hij vond passen.

Citaten:

Pag. 19: "Blinde Carel Christiaan Kraai, kakaka, kakaka", blijft hij maar roepen. Binnen de kortste keren schreeuwt en joelt de hele groep mee. Andere kinderen lopen gewoon door, volwassen voorbijgangers doen alsof hun neus bloedt.'

Pag. 20: 'Nee, dokter, het gebeurde niet elke dag, maar het kòn elke dag gebeuren, elk moment van de dag zelfs, zonder ook maar de geringste aanleiding, en het gebeurde vaak genoeg om mij alle dagen van mijn leven op mijn tenen te laten lopen, waar ik ook ben altijd op mijn qui vive te zijn,

vaak genoeg ook om alle avonden in mijn bed te liggen woelen, om plannetjes te maken hoe vervelende situaties te voorkomen. Die onvoorspelbaarheid was misschien nog wel het meest beangstigende.'

Pag. 174: 'Vandaag 12 augustus 2008 ben ik naar de polikliniek Psychiatrie geweest. Ik heb vanaf negen uur tot half twee eigenlijk alleen maar gesprekken gehad, met een aankomend psychiater en nog een aio, een arts in opleiding. Ik vertel enkele keren dat het in mijn hoofd stormt, dat ik mijn gedachten maar niet tot rust kan brengen. "Misschien is het wel ADD", opper ik. Op het eind van het onderzoek komt de psychiater er zelf bij. Zijn conclusie is kort en krachtig: waarschijnlijk heb ik last van Post Traumatische Stress Stoornis. De kans op ADD of autisme wordt als zeer minimaal geacht.'

Pag.198: 'Omdat de wachttijd bij de Angstpoli wel erg lang duurt vraag ik een tussentijds gesprek met jou aan, dokter. Ik ben flink depressief aan het worden. In overleg met jou zet ik alles wat mij dwars zit op papier en geef de brief bij de Angstpoli af met op de envelop duidelijk de mededeling dat de inhoud vertrouwelijk is.'

Pag.228: 'Project 'Het project' loopt ten einde, evenals het project 'Carel van Raay'. Ik zie een eindeloze, rechte tunnel met helemaal op het eind een miniem lichtpuntje: ik heb mijn therapeut verteld dat bij onze jongste zoon ADD is geconstateerd. 'Dat is bij jou ook al eens als mogelijkheid geopperd hè', zegt ze. 'Ik zal morgen eens aan de psycholoog vragen of hij jou wil testen. Mogelijk zou een juiste medicatie de oplossing zijn.' Goh, wat ben ik blij. Eindelijk zal onderzocht worden wat menigmaal door psychiaters, hulpverleners en mijzelf als mogelijke oorzaak van veel problemen is geopperd.'

Boekscout.nl: 'Tijdens gym is het ineens heel gezellig, iedereen is vrolijk en vriendelijk en ik word uitgenodigd om gezamenlijk naar huis te lopen. Van nu af aan zijn we vrienden(...) Ik loop voorzichtig naar de deur, de jongens kijken op een veilige afstand toe. Net op het moment dat ik wil aanbellen vliegt de deur open. De jongens rennen joelend weg. Ik duik tot twee keer toe onder de grijpgrage handen van de woedende man door en kan ontsnappen. Uiteindelijk krijgt hulpagent Dirkmaat me toch te pakken. Met een zeer stevige hand om mijn pols brengt hij mij thuis en vertelt hij mijn ouders dat hij het sterke vermoeden had dat dit zou gebeuren. Al enkele weken is er iedere maandagavond om dezelfde tijd bij hem belletje getrokken, vertelt hij, daarom heeft hij begin deze avond de groep Groothuis toen die richting gym liep opgewacht en gewaarschuwd dat hij bij een volgende keer maatregelen zou nemen. (...) Achteraf besef ik dat ik niet eens had hoeven vluchten, het had toch geen zin gehad. Van een afstandje hadden de jongens al geroepen "Het is Carel van Raay, het is Carel van Raay." Drikus Schoonhoven hoorde ik boven alles en iedereen uit joelen en lachen.'

Recensies/Extra:

<http://www.pesten.nl/blog/boek/storm-in-mijn-hoofd/>